

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 9 - 15 mai 2021

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Te preamăresc, Dumnezeu meu, împreună cu Apostolul Toma, căci am păcătuit precum el cu necredința. Acum însă Te preamăresc și mai mult... Domnul meu și Dumnezeu meu, Dumnezeu meu și totul meu. Pe Tine și pe nimeni altcineva decât numai pe Tine trebuie să Te doresc.

Toma s-a apropiat ca să atingă Rănila Tale Preasfinte. Cândva va veni ziua în care la fel și eu voi putea cu adevărat și în mod vizibil să mă aplec să le sărut. Cât de minunată va fi această zi în care liber de toate, chiar și de cea mai mică impuritate și de păcat, mă voi putea apropia de Dumnezeu-Om care domnește pe scaunul mării! Aceasta va fi o lume minunată, când ispășindu-mi păcatele și greșelile, voi vedea cu proprii mei ochi Fața Ta; când voi putea privi fără nici cea mai mică piedică la gura și la ochii Tăi, îngenunchind și sărutând picioarele Tale, aruncându-mă în brațele Tale plin de bucurie. Singurul prieten adevărat al sufletului meu, pe Tine Doamne, de acum Te doresc, și vreau să Te iubesc, pentru a Te putea iubi și în acele zile de apoi.

Aceasta va fi o zi veșnică, fără sfârșit, atât de diferită de zilele pământești. Acum simt în mine greutatea acestui corp al morții, mii de gânduri mă domină și numai unul dintre acestea este de ajuns, a mă face să fiu lipsit de Cer. În acea zi nu va mai fi nici o posibilitate de a păcătui... Perfect și plăcut feței Tale, mă voi putea bucura de prezența Ta fără frică, înconjurat de îngeri și de arhangheli, și nu mă voi rușina că voi fi văzut.

Chiar dacă încă nu sunt pregătit să Te văd și să Te ating, Dumnezeu meu, cu toate acestea vreau să mă apropiu de Tine și să Te doresc a avea ceea ce cu siguranță acum nu pot avea. Amin. (După J. H. Newman)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Florin David** și **Faur Felician Faur**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cristos, pacea noastră

Un frumos salut s-a răspândit printre creștinii din toate timpurile: “Cristos în mijlocul nostru!”, cei astfel salutați răspunzând: “Este și va fi!”. Este de asemenea salutul pe care și-l adresează preoții în timpul Sfintei Liturghii, în momentul îmbrățișării frățești dinaintea recitării Crezului. Și într-un caz și în celălalt, ne aducem aminte unii altora de darurile pe care Învierea Domnului le aduce în viața noastră.

În primul rând darul păcii. Este o pace divină cea pe care Isus înviat ne-o dăruiește. Divină deoarece nu depinde de frământările lumii în care trăim. Nu se alterează în fața fricilor de orice fel, nici în fața amenințărilor, nici în fața calomniilor, nici în fața grijilor și a suferințelor dintr-o viață de om. Vedem acțiunea misterioasă a acestei păci divine atât de clar în exemplul martiriului apostolilor și a primilor creștini, în viața episcopilor martiri greco-catolici, în viața atâtor sfinți mai mult sau mai puțin contemporani și suntem chemați să o descoperim și în viața noastră, fiindcă nu e un dar rezervat unei elite. În momentul botezului, am primit cu toții această pace, însă e adevărat, depinde și de noi și de felul în care botezul nostru, cu toate darurile lui, este trăit zi de zi. Cu cât mai mult viața noastră cotidiană va fi împletită cu rugăciunea, cu Sfintele Sacramente, în special Sfânta Liturghie și Spovedania, cu lectura Sfintei Scripturi, cu atenția față de semenii noștri, cu atât mai mult vom simți că pacea Domnului umple întreaga noastră existență. Vom simți ca orice om valurile acestei vieți, vom avea și noi suferințele și încercările noastre, însă în mod tainic, pacea dăruită de Isus cel înviat va rămâne în continuare prezentă în sufletul nostru, ca mărturie a prezentei neconținute a lui Dumnezeu lângă noi.

Darul Spiritului Sfânt și al iertării păcatelor pe care le contemplăm de asemenea în evanghelie sunt adevărate fundamente ale Bisericii. După momentul de astăzi, ce îl precede și pregătește pe cel al Rusaliilor, apostolii nu mai sunt ucenicii speriați din noaptea Patimilor. Sunt de acum un unic trup, Biserica lui Cristos, însuflețită de Spiritul Sfânt în mărturisirea credinței și în predicare.

Îl vedem astăzi și pe Toma care are nevoie să atingă semnele cuielei și a sulitei pentru a crede, și nu putem să nu ne recunoaștem pe noi, cei care avem de atâtea ori nevoie să atingem în vreun fel prezența și iubirea lui Dumnezeu în viața noastră. Isus înviat ne invită în schimb să ne încredem în cuvântul său, trecând de la necredință la credință, de la orgoliul ce pretinde semne, la smerenia închinării ce mărturisește: „Domnul meu și Dumnezeul meu”.

**PSS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla**